



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce
Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáckové ve věci

žalobce: X, státní příslušnost X
bytem X

proti **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech**
žalovanému: **pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2018, č. j. MV-187238-5/SO-2015

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se u zdejšího soudu domáhal svou žalobou zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2018, č. j. MV-187238-5/SO-2015. Tímto rozhodnutím zamítl žalovaný správní orgán žalobcem podané odvolání podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném v době rozhodování správního orgánu (dále jen „správní řád“), a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 11. 2015, č. j. OAM-73623-48/DP-2012, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce ve své žalobě uvádí, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav věci, neboť ke dni vydání napadeného rozhodnutí neměl žalobce podle žalovaného disponovat platným živnostenským oprávněním, jehož platnost mu měla údajně skončit dne 1. 7. 2017. Žalobce zdůrazňuje, že z (jím v rámci soudního řízení předloženého) výpisu z veřejné části Živnostenského rejstříku je možné dovodit, že živnostenským oprávněním disponoval nepřetržitě od 20. 2. 2017 do 28. 4. 2018.
3. Žalobce dále namítá, že pokud v rámci odvolacího řízení došlo ze strany žalovaného k doplnění dokazování pořizením výpisu z veřejné části Živnostenského rejstříku, následný procesní postup měl být takový, že mělo být žalobci umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Jestliže tak ovšem žalovaný neučinil, zatížil odvolací řízení vadou nezákonnosti, a to právě z důvodu toho, že žalobci bylo jejím postupem odepřeno právo vyplývající z ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“).
4. Žalobce proto požaduje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno s tím, že žalovaný je povinen žalobci uhradit náhradu nákladů řízení.
5. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále poukázala na to, že v projednávané věci bylo podáno blanketní odvolání, přičemž ani na výzvu nebylo toto odvolání doplněno. Žalovaný je proto toho názoru, že v dané věci není možný věcný přezkum žalobou napadeného rozhodnutí, neboť v rámci odvolacího správního řízení byla posouzena pouze zákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V této souvislosti žalovaný poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 7. 1997, sp. zn. 15 Ca 184/96.
6. K žalobnímu bodu týkajícímu se nesprávně zjištěného skutkového stavu věci v souvislosti s živnostenským oprávněním žalobce, žalovaný uvádí, že součástí správního spisu II. stupně je výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku ze dne 26. 1. 2018, ze kterého jasně vyplývají skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí a žalovaný tak vycházel z tohoto zjištěného skutkového stavu. Podle žalovaného si žalobce musel být vědom toho, že má živnostenské oprávnění na dobu určitou a tuto situaci nějakým způsobem řešit, jelikož se jedná o zásadní předpoklad pro realizaci podnikání. Pokud žalobce oznámil na příslušném

živnostenském úřadu, že hodlá pokračovat v provozování živnosti i po uplynutí doby platnosti živnostenského oprávnění a obdržel výzvu k odstranění nedostatků či jiný doklad, měl jej neprodleně doložit do správního řízení.

7. Žalovaný dále zdůrazňuje, že řízení zahajovaná na návrh, tedy i řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejsou ovládána zásadou vyšetřovací a žalobce musí být aktivní v předkládání a navrhování podkladů, které mohou odůvodnit vyhovění žádosti. V této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, sp. zn. 9 Azs 12/2015, a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2013, č. j. 1 As 69/2013-36. Podle žalovaného tak byl stav věci zjištěn v souladu s § 3 správního řádu.
8. K žalobnímu bodu týkajícímu se nezákonnosti odvolacího řízení v souvislosti s doplněním dokazování a následným odepřením práva vyplývajícího z ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, žalovaný uvádí, že před vydáním napadeného rozhodnutí byl pořízen pouze výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku, který je dostupný všem subjektům, tedy i žalobci. Nejedná se tak o žádný specifický doklad, který by vyžadoval uplatnění práva dle § 36 odst. 3 správního řádu.
9. Žalovaný je tak přesvědčen, že v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti žalobce a že v řízení bylo postupováno v souladu s platnými a účinnými zákony.
10. Závěrem žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III.

Posouzení žaloby

11. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
13. Žaloba není důvodná.
14. Z obsahu správního spisu je patrné, že Ministerstvem vnitra byl žalobce jakožto osoba žádající prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání (OSVČ) vyzván, aby předložil mimo jiné doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu či evidence. Ke dni vydání rozhodnutí prvního stupně takový doklad předložen nebyl.
15. K právě uvedenému soud konstatuje, že podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, čj. 1 As 24/2011-79, pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Tento skutkový a právní stav žalobce nezpochybnil v odvolacím řízení, kdy podal toliko blanketní odvolání, které ani přes výzvu nedoplnil. Žalovanému tak náleželo přezkoumat rozhodnutí prvního stupně dle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání. Skutkový stav existující v době vydání rozhodnutí prvního stupně nezpochybnil žalobce ani v žalobě, neboť toto rozhodnutí bylo vydáno dne 11. 11. 2015, přičemž žalobce v žalobě tvrdí (a prokazuje), že

disponoval živnostenským oprávněním nepřetržitě od 20. 2. 2017 do 28. 4. 2018, tedy až po vydání rozhodnutí prvního stupně.

16. Žalovaný pochybil, pokud nepřezkoumal rozhodnutí prvního stupně dle skutkového stavu ke dni jeho vydání a opatroval aktuální výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku, nicméně toto pochybení nemá žádný vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného, jímž došlo k potvrzení rozhodnutí prvního stupně. Vzhledem k tomu, že žalovaný opatroval zcela nadbytečný podklad, který nadto nevedl k nesprávnému výroku jeho rozhodnutí, nemohl být žalobce nijak zkrácen na svých právech.
17. Jinými slovy, žalobce trefně vytýká v žalobě pochybení, kterých se žalovaný v odvolacím řízení dopustil, avšak tato pochybení neměla vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, neboť žalovaný měl v důsledku absentujících odvolacích námitek vycházet ryze ze skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí prvního stupně, který žalobce nezpochybňuje ani v žalobě. Žalovaný přes svá pochybení dospěl k správnému výroku svého rozhodnutí, kdy po právu odvolání proti rozhodnutí prvního stupně zamítl a toto rozhodnutí potvrdil.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. února 2021

Milan Tauber, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.